

[PRZYSTĄPAĆ *vb impf a. pf*

*2 pl imp przystąpać*ie.

Sł stp: przystąpać a. przystępać, Cn, Linde brak.

Podchodzić (podejść) blisko, przybliżyć (przybliżyć) się; przen [k komu]: Przyśtąpaycie kniemu [accidite ad eum] y oświeceni będziecie/ y oblicza wálze nie pohańbione będą. *PsKraak 1532 33/5[6].*

Formacje współrdzenne cf STĄPIĆ.

ZCh